

váním této smlouvy, jejím knihovním vkladem, jejím schválením Státním pozemkovým úřadem, byť i byly předepsány prodávateli, pak útraty kvitance na kupní cenu, jakož i poplatky převodní i s případnými přírážkami a 10% poplatek pro Státní pozemkový úřad ve smyslu § 61 přidělového zákona zaplatí kupující město K. Tak zvaný režijní příplatek ve smyslu odstavce 16 generální dohody žalobcovy se Státním pozemkovým úřadem ze dne 12. února 1930 je takové povahy, že jej nelze vřaditi pod výraz »útraty spojené se schválením smlouvy«, nebylo-li při sjednávání smlouvy té výslovně řečeno, že i tento režijní příspěvek náleží do útrat spojených se schválením smlouvy. Příspěvek ten nesouvisí přímo se schválením smlouvy a vůbec s kupní smlouvou, vždyť smlouva ta nemusila míti nutně v zápětí žádnou takovou výlohu, nýbrž byl způsoben tím, že došlo k změnám původního přejímacího a přidělového programu. Změny ty nezpůsobila žalovaná obec, nýbrž žalobce výhradně ve svůj prospěch, ježto prodejem z volné ruky utržil více, než by byl dostal od Státního pozemkového úřadu na ceně náhradové, jak jde najevo i z výpovědi svědka Dr. B. I když je do kupní smlouvy pojata doložka, že kupitel hradí všechny náklady se smlouvou tou spojené, byť i byly předepsány prodávateli, a že prodávateli musí zůstatí kupní cena čistá, neznamená to, že by kupitel nemovitosti měl hraditi i škodu, kterou by prodávatel musil nahraditi osobám smlouvou tou poškozeným, na př. pachtýřům nebo dřívějším kupitelům téže nemovitosti. A stejně je tomu s tak zv. režijním příspěvkem v souzeném případě, zejména když 10% poplatek podle § 61 přidělového zákona, ač je stanoven přímo v zákoně, jest v kupní smlouvě uveden zvlášť, kdežto »příspěvek režijní« spočívající na pouhé dohodě mezi žalobcem a Státním pozemkovým úřadem, tam uveden není. Ježto nebylo prokázáno, že zástupcům města K. nebo jeho obecnímu zastupitelstvu bylo při sjednávání kupní smlouvy se žalobcem známo, že pod výraz »výloh spojených se sepsáním této smlouvy se strany Státního pozemkového úřadu, byť i byly předepsány prodávateli«, náleží i režijní příspěvek uvedený v uvedené generální dohodě žalobce se Státním pozemkovým úřadem, právem oba nižší soudy odepřely žalobci nárok proti žalovanému městu na zaplacení řečeného příspěvku.

Čís. 16063.

Těž akcie znějící na jméno je věc zastupitelná a nenastává nemožnost plnění, jestliže její majitel ji převedl po prodeji na jiného.

Je-li však podle stanov akciové společnosti k převodu vlastnictví akcie na neakcionáře potřebí povolení společnosti, není kupní smlouva právně účinná, nebylo-li povolení uděleno.

Rozh. ze dne 28. dubna 1937, Rv II 497/35.)

Žalobu, kterou se žalobce na žalovaném domáhal splnění tržové smlouvy, sjednané o prodeji jedné polovice kmenové akcie Rolnického cukrovaru v D. se všemi právy a povinnostmi za 1.100 Kč, a vydání ře-

čené polovice akcie proti zaplacení ujednané trhové ceny, nižší soudy zamítly.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nižší soudy nesprávně posoudily věc po právní stránce, když zaujaly stanovisko, že jde o nemožnost splnění trhové smlouvy in natura, a že by proto žalobce mohl mít nárok pouze na odškodnění pro nesplnění smlouvy. I akcie znějící na jméno je věc zastupitelná, ježto každá taková akcie stejného druhu představuje stejnou majetkovou hodnotu, a nezáleží na tom, která z jednotlivých akcií stejného druhu je vlastnictvím oprávněné osoby. Proto předmětem splnění smlouvy může býti kterákoliv z akcií stejného druhu. Nezáleží ani na tom, že v písemné smlouvě byl předmět trhové smlouvy označen tak, že žalovaný prodal »svoji 1/2 kmenovou akcii Rolnického akciového cukrovaru v D.«; řečeným označením — právě proto, že jde o věc zastupitelnou — není vyloučeno, aby smlouva byla splněna převodem jiné akcie stejného druhu než té, jež byla v době uzavření smlouvy vlastnictvím žalovaného. Z toho však plyne, že zcizením jediné takovéto půlakcie, kterou měl prodatel v době uzavření smlouvy, nenastala nemožnost plnění, která má v zápětí zproštění prodatele splnění smlouvy in natura, neboť není vyloučena možnost — ani právně, ani fakticky —, aby prodatel si opatřil půlakcie stejného druhu. Platí to v souzeném případě tím více, že podle skutkového stavu má žalovaný celou akcii stejného druhu, již lze podle třetího odstavce § 3 stanov akciové společnosti proměnit na dílčí akcie. Přesto není žalobní žádání po právu a musilo se dovolání minouti s úspěchem z tohoto důvodu: Podle ustanovení druhého odstavce § 5 stanov Rolnického cukrovaru akciového v D. »ku převedení vlastnictví akcie na neakcionáře způsobem jiným než dědictvím je potřebí povolení výboru«. Podmínka trhové smlouvy, podle níž platí smlouva »i v tom případě, kdyby snad novému tomuto majiteli této 1/2 akcie nebyla Správní radou Rol. akciového cukrovaru v D. schválena«, je proto v rozporu se stanovami a jest ji pokládati za neexistující. Z toho plyne, že žalobnímu žádání, jež směřuje k splnění trhové smlouvy, bylo by lze vyhověti jen, kdyby bylo uděleno ono povolení. Nedostává-li se však tohoto povolení, nemá trhová smlouva právní účinnosti, a nelze proto domáhati se z ní práv.

Čís. 16064.

Byl-li komisionář podle smlouvy povinen po uplynutí šestiměsíční lhůty buď vrátiti neprodané zboží komitentovi vyplaceně, a to bez vyzvání, nebo na svůj účet je převzítí a hotově zaplatiti, nedošlo k prodloužení šestiměsíční lhůty na neurčito tím, že komitent neodpověděl na návrh komisionářův na prodloužení lhůty.